

Стоволос Надія

к.е.н., доцент, доцент кафедри

Сумський національний аграрний університет

м. Суми, Україна

ОСНОВНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОЇ АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ

Загострення проблем екологічної безпеки вимагає посиленої уваги до питань екологізації АПК, які сьогодні є надзвичайно актуальними. Їх вирішення потребує конкретизації та розробки законодавчих актів, відповідних державних програм розвитку і підтримки. Необхідно зазначити, що рівень продовольчої безпеки формує конкурентоспроможність аграрного виробництва, який характеризується рівнем забезпеченості внутрішнього попиту країни за рахунок власного виробництва.

У Законі України «Про основні засади державної аграрної політики до 2015 року» [1] зазначено, що державна аграрна політика спрямована на досягнення таких стратегічних цілей:

гарантування продовольчої безпеки держави;

перетворення аграрного сектору на високоефективний, конкурентоспроможний на внутрішньому та зовнішньому ринках сектор економіки держави;

збереження селянства як носія української ідентичності, культури і духовності нації;

комплексний розвиток сільських територій та розв'язання соціальних проблем на селі.

В даному Законі до основних пріоритетів державної аграрної політики віднесено:

забезпечення в сільськогосподарському виробництві за допомогою системи державних організаційно-правових заходів прибутку на авансований

капітал, включаючи вартість земельних ресурсів, не нижче середнього рівня по економіці держави;

створення умов для реалізації та захисту прав селян на землю, формування ринкових земельних відносин, охорони земель;

посилення соціального захисту сільського населення, встановлення заробітної плати та пенсійного забезпечення працівників сільського господарства не нижче середнього рівня в галузях економіки держави;

створення рівних умов для функціонування різних організаційно-правових форм господарювання в аграрному секторі, які сприяють гармонізації інтересів власників та найманих працівників;

розроблення і запровадження державних та регіональних програм комплексного розвитку сільських територій, удосконалення державної підтримки розвитку підприємництва з метою розв'язання проблеми зайнятості сільського населення;

державна підтримка розвитку конкурентоспроможного сільськогосподарського виробництва на основі кооперації та інтеграції;

запровадження сучасних механізмів і методів формування прозорого ринку сільськогосподарської продукції, продовольства, капіталу, зокрема виробничих ресурсів та робочої сили;

державна підтримка суб'єктів аграрного сектору шляхом концентрації державних ресурсів на пріоритетних напрямках розвитку, формування сприятливої цінової, фінансово-кредитної, страхової, податкової та бюджетної політики, забезпечення раціональних внутрішньогалузевих і міжгалузевих економічних відносин;

створення сприятливих умов для реалізації експортного потенціалу аграрного сектору економіки;

державна підтримка підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації спеціалістів, виконання наукових досліджень для аграрного сектору;

створення умов для закріплення у сільській місцевості кваліфікованих спеціалістів сільського господарства, освіти, культури, охорони здоров'я та побутового обслуговування;

державна підтримка сільськогосподарських товаровиробників, які використовують меліоровані землі, особливо щодо утримання внутрішньогосподарських меліоративних систем та оплати електроенергії, що витрачається для подачі води для поливу;

удосконалення системи державного управління, ефективне поєднання загальнодержавної і регіональної політики в аграрному секторі.

Слід зазначити, що при здійсненні запланованих перетворень неможливо не враховувати глобалізаційні і інтеграційні процеси, які мають істотний вплив на соціально-економічний розвиток України. В цьому контексті актуальність дослідження впливу глобалізаційних та інтеграційних процесів на рівень конкурентоспроможності національної економіки в цілому і АПК зокрема не викликає сумніву.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про основні засади державної аграрної політики на період до 2015 року» (від 18.10.2005) // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 1. – Ст. 17.